

[Arne Larsen.]

er altså en idé, en tanke, som jeg synes at især handelsministeriet i samarbejde med de forskellige brancheorganisationer bør tage op til meget alvorlig overvejelse.

I forbindelse med den stigende bilpark — som nu altså også indvirker på landskabet gennem de såkaldte bilkirkegårde — er der et andet problem, som jeg meget gerne vil rejse, og som min partifælle hr. Kampp har rejst ved anden lejlighed; det angår bygningsvedtægternes bestemmelser om, hvor store arealer der skal stilles til rådighed f. eks. for parkeringsformål. Der er jo i bygningsvedtægterne ganske klare bestemmelser om, hvor meget areal der skal stilles til rådighed herfor, mens der f. eks., når det drejer sig om legepladsarealer og friarealer til børn, ikke er nær så klare bestemmelser. Vi ser, at der på grund af den forøgede bilpark stilles større og større krav om parkeringspladser og parkeringsarealer, og at det i mange tilfælde går ud over børnenes legemuligheder. Der bør være lige så klare bestemmelser i bygningsvedtægterne angående friarealer og legepladsarealer, som der er om parkeringsarealer.

De amtskommunale myndigheder vil ifølge ændringerne til landsbyggeloven fremtidig få adgang til ekspropriation af arealer til bygningsudvidelser, der står i forbindelse med de amtskommunale myndigheders anlæg og lignende, og jeg finder, at dette er særdeles hensigtsmæssigt.

Hvad angår bygningssskader, er det rigtigt, at vi i dag til formiddag har modtaget en betænkning desangående, som vi ikke har haft lejlighed til at sætte os særlig grundigt ind i. Der har jo tidligere været temmelig store problemer i forbindelse med adskillige bygningers forkerede konstruktion, som i visse tilfælde — især i stormvej og uvej — jo kan betyde fare for menneskeliv, og jeg har bemærket mig, at de ændringer, som boligministeren foreslår i lovforslaget, hovedsagelig bygger på den betænkning, som vi i dag har modtaget.

I det store og hele er jeg tilfreds med de foreslåede ændringer til landsbyggeloven, men finder altså, at det er ønskeligt, at vi i et udvalg får lejlighed til at gå sagerne igennem i enkeltheder. Jeg skal tilsige mit partis meget saglige medvirken til lovforslagets gennemførelse.

Bernhard Baunsgaard: På det radikale partis vegne skal jeg takke den højtærede boligminister for dette lovforslag, og jeg kan tilsige mit partis støtte til en saglig udvalgsbehandling.

Jeg skal som de tidligere ordførere ikke bruge alt for megen tid, men der er dog alligevel et par ting i lovforslaget, som jeg gerne vil sige et par ord om.

For det første er det overordentlig glædeligt, at man har fulgt opfordringen fra De samvirkende Sognerådsforeninger til at give en bedre lovmæssig adgang til indskriden mod oplagspladser og, som det er sagt af de tidligere ordførere, ikke mindst automobillossepladser. Dette problem har jo også flere gange været rejst her i folketinget, og jeg synes, det er glædeligt, at vi nu kommer til det. Derimod finder jeg det knap så glædeligt, at den højtærede minister ikke har ment at kunne følge sognerådsforeningerne, når de foreslår, at man også skal kunne skride ind mod de allerede bestående automobillossepladser og andre lossepladser. Det er selvfølgelig prisværdigt, at man på den måde vil værne om retten til at bruge sin ejendom; men jeg føler mig ikke overbevist om, at det er rimeligt på netop dette punkt at vise en sådan blyhed. Vi får jo nærmere lejlighed til at drøfte sagen, men jeg vil dog alligevel fremdrage et enkelt tilfælde, så man kan forstå, hvad det er, jeg mener man bør kunne skride ind over for.

På Århusegnen har vi en automobillosseplads, der er anlagt på et område, hvorfra der er en særdeles smuk udsigt. Selv om vi nu får gennemført dette lovforslag, hvorefter der kan plantes for at mildne på dette, at vi har fået anlagt en automobillosseplads, ja, så kan det ikke gennemføres på dette område, for der er fredning, sådan at beplantning ikke må finde sted af hensyn til udsigten. I et sådant tilfælde synes jeg det ville være rimeligt, om man kunne skride ind og også forlange, at automobillossepladsen blev nedlagt. Problemet med disse lossepladser er jo i høj grad alvorligt, for vi nærmer os vel efterhånden de forhold, som de har i USA, hvor der skal skaffes plads til henved en ton affald om året for hver indbygger.

Nu kom dette forslag om lossepladserne altså i en byggelov og ikke — hvor det også var tænkeligt at det kunne være anbragt — i en naturfredningslov. Der er jo grunde, der